

Beatrix Potter Stories

Die Verhaal van Die Flopsie- Familie

Daar word gesê dat die effek van te veel blaarslaai eet
“slaapwekkend” is.

Ek het nog nooit slaperig gevoel ná die eet van
blaarslaai nie, maar dan is ek ook nie ’n regte konyn
nie.

Hulle het egter beslis ’n baie slaapwekkend effek op
die Flopsie Familie gehad!

Toe Benjamin Konyn grootgeword het, het hy met sy niggie Flopsy getrou.

Hulle het 'n groot gesin gehad en was baie belangrik en vrolik.

Ek kan nie die afsonderlike name van hul kinders onthou nie; hulle was oor die algemeen bekend as die “Flopsy-Familie”.

Aangesien daar nie altyd genoeg was om te eet nie, het Benjamin gewoonlik kool by Flopsy se broer, Peter Konyn, geleen.

Peter het 'n kwekery gehad waar hy groente gekweek het.

Soms het Peter Konyn geen kool gehad om af te staan nie.
Wanneer dit gebeur het, het die Flopsy-Familie oor die veld
gegaan na 'n ashoop in die sloot buite Meneer McGregor se
tuin.

Meneer McGregor se ashoop was 'n mengelmoes.

Daar was konfytpotte en papiersakke, en hope gekapte gras van die grassnyer (wat altyd olierig geproe het), en party vrot pampoene en een of twee ou skoene.

Op 'n dag – o Vreugde! – was daar 'n groot hoeveelheid oorgroeide blaarslaai, wat reeds in blom geskiet het.

Die Flopsy-Konyne het hulself eenvoudig propvol blaarslaai geëet.
Geleidelik, een vir een, is hulle deur slaperigheid oorval en het hulle
in die kort gesnyde gras gaan lê.

Benjamin was nie so oorval soos sy kinders nie.

Voordat hy aan die slaap geraak het, was hy nog wakker genoeg
om 'n papiersak oor sy kop te trek om die vlieë weg te hou.

Die klein Flopsy-Konyne het heerlik in die warm son geslaap.
Vanaf die grasperk anderkant die tuin het die verre gekletter van die
grassnyer gekom. Die brommers het rondom die muur gezoem,
en 'n klein ou muis het tussen die konfytpotte in die ashoop
rondgesnuffel.

(Ek kan jou haar naam vertel — sy was Thomasina
Tittlemuis, 'n veldmuis met 'n lang stert.)

Sy het oor die papiersak geritsel en vir Benjamin Konyn
wakker gemaak.

Die muis het oor en oor omverskoning gevra en gesê dat sy
vir Peter Konyn ken.

Terwyl sy en Benjamin onder die muur staan en gesels het, het hulle skielik 'n swaar getrap bo hul koppe gehoor, en meteens het Meneer McGregor 'n hele sak vol grasafknipsels reg bo-op die slapende Flopsy-familie uitgegooi!

Benjamin het homself onder sy papiersak weggekrui.

Die muis het in 'n konfytpot weggekrui.

Die klein konijntjies het heerlik in hul slaap geglimlag onder die stortvloed van gras; hulle het nie wakker geword nie, want die blaarslaai was só slaapwekkend.

Hulle het gedroom dat hul ma, Flopsy, hulle in 'n hooi-bed
toegemaak het.

Meneer McGregor het na onder gekyk nadat hy sy sak
uitgegooi het.

Hy het 'n paar snaakse klein bruin oorpuntjies gesien wat
deur die grasafknipsels uitgesteek het.

Hy het vir 'n lang tyd daarna gestaar.

Toe het 'n vlieg op een van hulle gaan sit en dit het beweeg.

Meneer McGregor het op die ashoop afgeklim –

“Ses klein konijntjies!” het hy gesê, terwyl hy hulle een vir een in sy sak gegooi het.

Die Flopsy-familie het gedroom dat hul ma hulle in die bed omgedraai het.

Hulle het effens in hul slaap beweeg, maar steeds het hulle nie wakker geword nie.

Meneer McGregor het die sak vasgemaak en dit op die muur gelos.

Terwyl hy weg was, het Mev. Flopsy Konyn (wat tuis gebly het) oor die veld gekom. Sy het agterdogtig na die sak gekyk en gewonder waar almal was.

Toe het die muisie uit haar konfytpot gekom, en Benjamin het die papiersak van sy kop afgehaal, en hulle het die hartseer verhaal vertel.

Benjamin en Flopsy was in wanhoop — hulle kon nie die tou losmaak nie. Maar Mev. Tittlemuis was 'n vindingryke muisie.

Sy het 'n gaatjie in die onderste hoek van die sak geknaag.

Die klein konijntjies is een vir een uitgetrek en geknyp om hulle wakker te maak.

Hul ouers het die leë sak volgestop met drie vrot pampoene, 'n ou swartbos en twee vrot raapknolle.

Toe het hulle almal onder 'n bos gaan wegkruip en gewag vir Meneer McGregor.

Meneer McGregor het teruggekom, die sak opgetel en dit weggedra. Hy het dit laat hang soos iets wat nogal swaar was. Die Flopsy-Familie het hom op 'n veilige afstand gevolg.

Hulle het gekyk hoe Meneer McGregor in sy huis ingaan.
Toe het hulle nadergesluip tot by die venster om te luister.
Meneer McGregor het die sak op die klipvloer neergegooi —
op 'n manier wat baie seer sou maak het vir die Flopsy-
konyntjies, as hulle nog daarin was.
Hulle kon hoor hoe hy sy stoel oor die klipvloer sleep en lag:
“Een, twee, drie, vier, vyf, ses klein konijntjies!” het Meneer
McGregor gesê.

“Ha? Wat is dit? Wat het hulle nou weer bederf?” het
Mev. McGregor gevra.

“Een, twee, drie, vier, vyf, ses klein konijntjies!” het
Meneer McGregor herhaal, terwyl hy op sy vingers getel
het.

“Een, twee, drie...”

“Moenie laf wees nie, wat bedoel jy, jy simpel ou man?”

“In die sak! Een, twee, drie, vier, vyf, ses!” het Meneer
McGregor geantwoord.

(Die jongste Flopsy-konyntjie het op die vensterbank geklim.)

Mev. McGregor het die sak geneem.

Sy het gesê sy kon ses voel, maar hulle moes ou konyne wees, want hulle was so hard en almal verskillend van vorm.

“Nie geskik om te eet nie, maar die velle sal goed werk om my ou mantel mee te voer.”

“Jou ou mantel voer?” het Meneer McGregor uitgeroep.

“Ek gaan hulle verkoop en vir my tabak koop!”

Mev. McGregor het die sak losgemaak en haar hand daarin gesteeek.

Toe sy die groente voel, het sy baie, baie kwaad geword.
Sy het gesê Meneer McGregor het dit “doelbewus gedoen.”

En Meneer McGregor was ook baie kwaad.

Een van die vrot pampoene het deur die kombuisvenster gevlieg en die jongste Flopsy-Familie getref.

Dit het nogal seergemaak.

Toe het Benjamin en Flopsy besluit dat dit tyd was om huis toe te gaan.

Dus het Meneer McGregor nie sy tabak gekry nie, en Mev. McGregor het nie haar konynvelle gekry nie.

Maar met die volgende Kersfees het Thomasina Tittlemuis 'n geskenk gekry —

genoeg konynwol om vir haarself 'n mantel en 'n kappie, 'n pragtige baadjie en 'n paar warm handskoene te maak.

